

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Martia, Joia și Sâmbata.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la

Administrațiunea tipografiei arhidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 47.

Correspondențele sânt a se adresa la:

Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.

Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Nr. 2501 Scol.

Înaltul Ministeriu r. u. de culte și instrucțiune publică d-dto 13 Maiu a. c. 17.501 împărtășește consistoriul arhidieceșan spre publicare următorul:

Anunț

pentru primirea elevilor în institutul ces. reg. de marină.

În institutul ces. reg. de marină se primesc mai mulți tineri, cari la început se vor numi cadeți, ear după depunerea esamenului prescriș pentru ofișeri, în proporțiune cu posturile vacante se vor promova la rang de ofișeri de marină.

Pentru ca astfel de candidați să poată fi primiți în acest institut de marină se recere:

1. Să fie împlinit al 17-lea, dar să nu fie trecut al 19 lea an.
2. Să fie sudit al monarhiei austriace.
3. Să poseadă aptitatea și însușirile corporali recerute pentru miliție.
4. Să fie absolvat sciințele reali sau gimnasiali, ceea ce are a se documenta cu testimoniu de maturitate, sau cu un absolutoriu de asemenea valoare dela vre-o școală de marină.
5. Să fie în stare a presta esamenul de primire.

La cas când s'ar insinua un număr mai mare de concurenți, vor fi luați mai întâiu în considerațiune aceia, cari posed testimonii mai bune — ear sub asemenea condițiuni de cualificațiune însă vor avea totuși preferință:

1. Acei tineri cari au servit deja pe mare eventualmente pe năi de comerț, și și dintre acestia vor fi preferiți aceia, cari sunt năsuți în părțile litorali.
2. Fii părinților aplicați în serviciul de marină.
3. Fii acelor părinți, cari au obligamente de serviciu în armata regulată ces. reg. sau în ambe armatele a apărătorilor de țeară, și cu deosebire aceia a căror părinți servind în armata regulată au făcut serviciu pe câmp de bătălie.
4. Fii părinților ampoloiaților de stat binemeritați.

Petițiunile pentru primirea candidaților de marină au a se așterne la ministeriul ces. reg. de resbel secțiunea pentru marina, cel mult până la **finea lunii Iul August a. c.** instruite cu următoarele documente:

1. Estrasul din matricula botezaților.
2. Testimoniul de împământenire.
3. Testimoniul despre oltuire.
4. Testimoniul dela medicul militar, despre aptitatea corporala pentru serviți în armata regulată și marină, în care cu deosebire să fie constatată, puterea vederii ochilor,

conform dispozițiunilor cuprinse în ordinațiunile cunoscute fie-cărui medic militar (foia ordinațiunilor-normative pentru marină Nr. XII. din anul 1879 și în ordinațiunea secțiunei 14 a ministeriului de resbel ces. reg. d-dto 10 Februaru 1880 Nr. 250. Acest testimoniu are a se estrada numai de că tră un medic militar.

5. Testimoniu despre studiile terminate și eventualmente despre cunoștința limbelor streine.

6. Învoirea și concesiunea edată în scris a părinților eventualmente a tătorelui privitoare la întrarea tinerului în serviciu de marină.

7. Testimoniu dela oficiul politic sau polițian despre conduita morală și a vieței nepătate.

8. În acel cas, dacă petentele s'au supus deja de bună voiașentării să se alătore și tabela cu datele despre aceasta asentare.

Dintre acei petenți dela cari după testimoniile alăturate se poate aștepta, că vor fi în stare a presta cu succes bun esamenul de primire, se vor prenota atăta, căți se recer pentru împlinirea numărului prefipt, și apoi se vor invita din partea ministeriului ces. reg. de resbel secțiunea de marina a se presenta pentru depunerea esamenului.

Petenții invitați la depunerea esamenului au a suporta spesele de călătorie până la locul destinat și eventualmente și înderept.

Petenții sunt îndatorati dela ziua înaintării petițiunei până la primirea provocării pentru depunerea esamenului a insinua la ministeriul ces. reg. de resbel secțiunea de marina ori și ce strămutare a domiciliului.

Esamenul de primire se va estinde asupra următoarelor obiecte.

- I. Aritmetica.
- II. Algebra.
- III. Geometria, planimetria și trigonometria.
- IV. Geografia și istoria.
- V. Istoria naturală, Phisica și Chemia.
- VI. Geometria descriptivă și desemnul geometric.
- VII. Limba germană și alte limbi streine.

Esamenul de primire va avea a se depune în limba germană cu finea lunii lui Octobre a. c. la academia de marina în Fiume înaintea comisiei esmise spre acest scop, compuse sub presidiul comandantului academiei, dintre profesorii acestui institut de marină.

Acei petenți cari au făcut esamenul de primire cu succes bun, se denumesc de cadeți de marină și se vor candida la portul Pola, unde vor avea a împlini serviciile prescrișe.

În ziua denumirii de cadet de marină se asemenea salariul anual staverit în sumă de 372 fl., — copetița de cuartir, precum și 200 fl. pentru ajustarea mondurelui, din

care jumătate se dă cu ocașiunea denumirii de candidat, cealaltă jumătate însă după denumirea de cadet de marină.

Candidații de marină sunt deobligați după espirarea unui an a depune esamen, pe care după ce-l vor fi prestat cu succes bun se vor denumi de cadeți de marină.

Acestea se aduc la cunoștința tinerilor abșoluți de gimnasiu sau reale spre scire și orientare.

Din ședința consistoriului arhidieceșan ținută în Sibiu la 16 Maiu 1885.

Nicolau Popea m. p.,
archim. și vicariu arhiepiscopesc.

Sibiu, 22 Maiu 1885.

Tendențele curentului de ași din Ungaria se ascund când sub un preteșt, când sub altul. Noi scim că dintre toate preteștele cel mai copilăros este cultura, la care voesc oamenii să revnească și cu reuniunea din Cluș.

Pe basa ecuității și a dreptății s'au pus diarele din Cluș și în apărarea reuniunei de maghiarisare, și, după cum am vedut în numărul precedent al diarului nostru, ele cu o ignoranță classică se ascund la spatele reuniunilor noastre „Albina”, „Julia” și „Opinca.”

„Quod uni justum, alteri aequum” așa ni se dice în „Magyar Polgár”, și cu aceasta voesc să documenteze necesitatea imperativă de a turbura conștiința cetățenilor nemaghiari de aici prin terorizarea lor.

Noi vom reflecta numai la preținsele trei reuniuni culturale românești, contra cărora societatea maghiară a protestat numai, când a vedut că prinele se atacă statul ungar în esistența sa, se atacă constituția și naționalitatea maghiară. Vem reflecta numai la „Albina”, „Julia” și „Opinca” cari dacă rămăneau la scopurile culturale, preteștate la constituire, presa maghiară și astăzi pacinic ar privi activitatea lor, chiar și când ele ar strica naționalității maghiare.

Ne surprinde ignoranța cu care tractează presa din Cluș cestiunile ardelene, și noi o reducem la adevărata ei valoare această ignoranță. Și trebuie să o reducem, ca să ne putem esplica procedura ulterioară a acestor diare.

„Albina” nu este reuniune culturală, în sensul după cum ni o presentază „Magyar Polgár”, ci ea este un institut de credit și economii.

Ca atare „Albina” stă pe baza legii comerciale și și urmărește calea. Importanța ei economică nu

FOIȚA.

Curierul Literar.

Sumariu: Studiele biografice; răspunsurile ce se observă adesea în asemenea studie. Esemp: E. Amiel. Juste-Lipse (Paris 1884); De ce asemenea neajunsuri? — Charles Dejob; Marc-Antoine Muret; Ion Negre; Gheorghe Asach; Ang. Demetrescu; Bolintineanu.

Nu este ușor lucru a se face biografia completă, adevărată și interesantă pentru cetitor a unui om a cărui viață a fost plină din toate punctele de vedere, și bune și rele.

Și nu e ușor lucru nu numai la noi, ci și în Apus unde isvoarele de care se poate folosi biograful sunt mult mai numeroase de cât în țeara românească, sau în țările de felul alei noastre cu isvoare literare și istorice puține, slabe și de multe ori de o anticitate îndoișoasă.

Căci, într'adevăr, a reuș în alcătuirea portretului unui om mare, împărat, poet, învățat, ministru, geniu în fine; a i însira pe de rost toate faptele și toate luptele ce el a avut cu adversarii și mai cu seamă cu amicii sei; a face pe cetitor, cu modul de a-ți espune subiectul să-și concentre tot interesul și toată atențiunea asupra eroului dumitale, într'un cuvânt a îndeplini toate cerințele unei adevărate biografii, — repet lucrul nu e tocmai ușor.

Scriem aceste rënduri după cetirea unui volum publicat la finea anului trecut, la Paris, de dl Emile Amiel, asupra vieței unuia din cei mai mari învățați ai renascerei, Justu-Lipsiu, profesor la Leyda, profesor la Louvain, unul din cei mai tari latinisci ai secolului XVI (1547-1606.) Scrierea dlui Amiel este intitulată: *Un publiciste du XVI me siècle — Juste-Lipse* (Al. Lemerre, editore).

Nimic mai interesant, ne diceam noi deschidând acest volum, nimic mai instructiv decât vieța unuia din acei neîntrecuți învățați ai Renascerei cari, ca Justu-Lipsiu, Muret, Dorat, Cujas și Lambin, cunoșceau anticitatea greco-română mai bine și mai amănunțit decât însiși românii și grecii cei mai vechi.

Cetiserăm mai de mult biografia unui alt mare învățat din timpul Renascerei, biografia lui Marc Antoniu Muret, un alt latinist a cărui forță și puritate ciceroniană a rămas de pomână până și astăzi în scolile înalte ale Germaniei și ale Franciei. Scrisă de un fost elev al școlii normale din Paris, ași profesor de retorică la colegiul Stanislas din același oraș, d. Charles Dejob, biografia lui Muret ne satisfăcuse și ne instruiseră mult, înfățișându-ne atât vieța și activitatea lui Muret cât și epoca în care el trăise.

Nu putem dice același lucru de lucrarea dlui Amiel, de biografia ce dsa a scris asupra lui Justu-Lipsiu; și aceasta dintr'o cauză, dintr'un neajuns

în care cad și unii din biografii, din puțini biografii români.

Tocmai pentru lămurirea și critica acestui neajuns care e și la noi, ne-am creșut datori a atrage luarea aminte a cetitorilor asupra acestei biografii a lui Justu-Lipsiu, care de altmintrelea ne interesă și pe noi, după cum vom spune mai la vale și după cum dl Amiel n'a spus-o anume pentru noi, ci pentru Justu-Lipsiu în particular.

Să stăruim însă mai întâiu asupra neajunsului de care vorbiam mai sus. Sunt biofrafi, și din numărul acestora este și dl Amiel, cari cred că, dacă se iau la ceartă cu părerile espimate de scriitorul a cărui biografie fac; că, dacă se pun să discute principiile contimporanilor lui, au să ne facă pe noi cetitorii să pricepem și mai bine biografia celui scriitor. Astfel, a discuta luptele religioase, relațiunile bisericești cu Statul, principiile filosofiei stoice astfel, cum le înțelegeau învățații Renascerei, este după dl Amiel, a ne face să pătrundem și mai afund în biografia lui Justu-Lipsiu.

Eu cred că biograful se înșeală purcedând astfel. Chiar o povestire lungă și amenunțată a epocii în care a trăit și a scris învățatul — căci e vorba de biografii de învățați — chiar lucrarea prea completă a cadrului în care vei pune portretul ce zugrăvesci e o greșeală în alcătuirea unei biografii. Când pe titlul unui volum biografic eu, cetitor, ved scris Justu-Lipsiu, Muret, Eliade, Bolintineanu, Geor-

noi o vom caracteriza. Ținem însă a constata, că ea după natura sa n'a putut preceasta tendențe culturale în sensul insinuațiilor pressei din Cluș, de pe terenul cultural nu s'a aruncat pre cel politic, ca cu chipul acesta să provoace protestarea pressei ungurești, și în cele din urmă n'a periclitat statul în existența lui, nu constituțiunea, nu naționalitatea maghiară.

Este curios a ceti în un diariu ca „Magyar Polgár” și încă la locul prim asemenea lucruri bizare, mai ales dacă considerăm: că în coloanele acestui diariu despre acest institut alte lucruri s'au scris, și ele s'au scris în anul Domnului 1885.

Credem deci că ignoranța aceasta este numai precestată, ca prin aceasta să se arate marele pericol de care e amenințat în Ardeal elementul unguresc.

Nu scim încât este îndreptățită o asemenea procedură și încât se potrivește ea cu un popor, care are în mâna sa cârma statului, și care își ține de vîrte a spune în lume și țeară, că aici sunt naționalități streine?

De altă categorie este a doua reuniune de care s'a împedecat colegii nostri dela „Magyar Polgár.”

Studentii români dela universitatea din Cluș și-au format o reuniune locală „Iulia.” Ca toate reuniunile de studenți, așa și ea „Iulia” era chemată a da mijloace tinerilor spre a se cultiva. „Iulia” da multe avantaje membrilor sei, lucrul principal era, că junii se cultivau în limba lor românească.

Cumcă diaristiceii din Cluș nu i-a convenit cultivarea junimei române în limba ei, noi o pricepem, și ne explicăm și sistarea „Iuliei” din incidentul trimiterii unei telegrame de felicitare la „Gazeta Transilvaniei” în primăvara anului trecut.

Nu înțelegem însă motivul pentru care se afirmă, că această reuniune amenința statul ungar în existența lui, amenința constituția și naționalitatea patriotică maghiară. Nu înțelegem pentru ce trebuî desființată această reuniune pentru un lucru bagatel, și nu pentru temerile colegilor dela „Magyar Polgár.”

Pentru noi era adevărată mângăere sufletească dacă trebuia să auzim dela oameni serioși afirmarea, că vre-o câțiva oameni tineri la universitatea din Cluș susțin o reuniune, care pune în cestiune existența statului, a constituției și a naționalității maghiare.

Minciuna încă este vorbă. Și dacă ea este vorbă, atunci vorbă să fie, dacă însă ea nu este vorbă, atunci stăm de tot rău cu temelile statului nostru, și mare e forța celor dela „Iulia,” așa de mare că desființarea societății într-o nimica n'a alterat această forță.

Legătura dintre „Albina” și „Iulia” noue nu ne poate intra în cap. Și credem că așa vor reșona toți oamenii nepreocupați.

Mai puțin pricepem legătura între aceste două și „Opinca.”

„Albina” este institut de bani. Literatura dela „Albina” se manifestă prin cifre, cari sunt internaționale — din grația colegilor dela Cluș.

„Iulia” a fost societate de studenți, chemată a promova cultura membrilor sei și aceasta în direcțiune națională.

Una este, una a fost.

Neasistând încă „Opinca” colegii din Cluș ni

se prezintă în totalitatea facultăților lor sufletești scriind:

Noi s'eracii de noi n'am alarmat lumea la constituirea Albinei, și a Iuliei și Opinței (?) Noi am așteptat fapte. Și noi numai atunci am protestat, când am vădit că prin ele ni se atacă statul în existența sa, ni se atacă constituția, naționalitatea. Dacă ele rămăneau la scopurile culturale precestate la constituire, noi și astăzi pașnic am privi la activitatea lor, și aceasta, chiar și stunci, dacă ele ar strica naționalității noastre. Prin atacarea existenței statului și a constituției, apoi prin pășirea pe teren politic, ele ne-au făcut speciale servicii, căci până acuma maghiarul a fost simțitoriu numai față cu legile sale constituționale, față cu naționalitatea sa însă el a fost nepăsătoriu. Atacul legilor l'a sculat însă din letargie și el a observat și activitatea de sobol urmărită contra naționalității sale.

Este vorba de onestitatea publică în apărarea unei cauze. Colegii din Cluș în lipsa argumentelor alunecă de multe-ori și atentează la onestitatea, de care oamenii cu creștere ar trebui să aibă respect.

Dacă alunecarea s'a făcut din ignoranță, Dumneșeu e bun, și-i va erta, dacă ea s'a făcut cu scopuri rezervate, lumea nepreocupată, își va da verdictul.

„Rămas bun.”

După o luptă de 50 de ani veteranul luptător pentru drepturile poporului român, domnul *George Bariș* părăsește terenul publicisticeii.

Consacrată va fi activitatea ulterioară a domnului Bariș cercetărilor după urme istorice prin arhivele din patria noastră, și ea va fi binecuvântată, ca și cea de până acuma pe terenul publicisticeii.

Eată cum se desparte domnul Bariș de publicul român.

„Rămas bun!

„Cu această formulă de vorbire salutăm românul ardelean pe consăngenii, amicii și cunoscuții sei atunci, când se departe de ei pe timp mai îndelungat sau pentru toată viața sa.

„Tot cu acestea cuvinte se va despărți și diarul „Observatoriul” de lectorii sei în ziua ss-lor apostoli Petru și Pavel din anul acesta.

„În apelul meu adresat lectorilor mai întâiu în Nr. 100 din 27/15 Decembre 1884 disesem, că „m'am decis să mai port peana de publicist încă un an de zile, pentru ca cu voia lui Dșeu să împlinesc cincideci de ani ai activității mele;” tot atunci însă am adaus că „mai avem înaintea ochilor încă și alt lipse ardețoare ale publicului nostru din acestea țeri, despre care niciodată nu se poate scrie și vorbi de ajuns.” Și earăși: „Sunt cestiuni și ramuri de sciință, fără a căror discutiune și propagare politică țilei este și rămâne stearpă, neînțeleasă și nefolositoare.”

„Una din acestea misiuni mi s'a încredințat mie de cătră secțiunea istorică, misiune pe cât de frumoasă și onorifică, tocma pe atâta de grea și răpitoare de timp. Alătura cu una ca aceasta, retragerea totală din luptele politice militante este o consecență naturală imperioasă, cu atâta mai virtos, că pre cum observaserăm tot în sus citatul apel din Decembre, nici-decum nu avem plăcere, „de a mai face și sacrificiu materiale pe lângă crunta laboare ce ni se cere.”

„Așa dară „Observatoriul” va mai apărea încă numai două luni de zile: Maiu și Iuniu, apoi va

inceta. De aceea mai deschidem abonament încă numai pe acestea două luni cu 1 fl. 40 cr.

„Acelor 9 domni generosi, cari prenumeraseră pe anul întreg cu câte 8 fl. v. a. li se vor remite câte 4 fl. de a dreptul dela redacțiune, afară numai dacă ddlor ar dispune ca să le abonăm cu acei bani vre un alt diariu de aici din loc, sau în cas de a fi membri ai asociațiunii transilvane ai transpune la cassa aceleia ca parte din taxa anuală pe lângă cuitanță, ori ale cumpăra cărți dela una din librăriile românești. În tot cazul ne rugăm, ca să binevoiască a dispune de acei bani cel mult până la 30 Iuniu a. c.

Sibiu, 1/13 Maiu 1885.

Redacțiunea „Observatoriului.”

Institut de credit și de economii numit „Ardeleana” în Orăștie.

Orăștie în 29 Maiu 1885 n.

În 26 Maiu n. s'a ținut în sala dela hotelul „Contele Stefan Széchenyi” adunarea constituantă a acționarilor în afacerea de întemeierea unui institut de credit român.

Un număr considerabil de acționari s'a înfățișat pentru a asista la un act de mare însemnătate pentru Românimea din aceste părți ale Transilvaniei; la constituirea institutului de credit, care mult timp a fost obiectul de aspirațiune și dorință a Românilor. Am simțit o mare mulțămire sufletească vădend printre marele public de acționari o mulțime de economi din cercul Orăștiei. Acest număr imosant dovedea că convingerea despre necesitatea practică a unui institut de credit a străbătut în toate straturile populațiunii române din aceste părți. Și într'adevăr cu toții suntem satisfăcuți vădend că inițiativa românilor din Orăștie a arătat un rezultat deseversit și a dat de minciună pesimismul multora, care credeau, că nu se va alege nimic din această întreprindere salutară. Cine cunoasce însă mai de aproape caracterul, seriositatea, energia și voința firmă a bărbaților, cari s'au pus în fruntea acestei întreprinderi, nu s'a indoit nici pe un moment, că înființarea institutului de credit proiectat trebuia să devină un fapt îndeplinit.

Astăzi ne aflăm în fața unui fapt împlinit, care servește spre laudă celor ce au luat inițiativa și celor ce au contribuit la realizarea ideii.

Premițend aceste șiruri mi iau voia a ve da un scurt resumat despre decursul adunării.

Dr. Mihu deschidend ședința cetesce catalogul membrilor înscriși pentru a se constata, dacă sunt prezenți membrii acționari în numărul recerut de lege. Constatandu-se suficiența numerică, se alege biroul ad hoc în persoanele următoare: Dr. Tincu, președinte; A. Armian și Petru Beleiu, notari; Nicolae Andreiu și Chirile Teacoiu, scrutinători.

După aceasta presidentul Dr. Tincu ocupand scaunul presidial roagă comitetul fundatorilor să-și dea raportul despre rezultatul activității sale și despre pașii făcuți cu privire la fundarea institutului.

Notariul A. Armian dă cetire următorului raport:

Onorabilă adunare generală!

Este mai bine de un deceniu de când românii din Orăștie au simțit necesitatea imperativă a fundarea unui institut de credit național românesc și a se des-

ghie Asache sau ori ce alt scriitor, apoi m'aștept, am dreptul să me aștept, ca în fie-care pagină dintr'un asemenea studiu vorba totdeauna să ne fie despre viață, întemplările, scrierile și luptele aceluia al cărui nume l-am cetit în titlul biografiei. Privirea mea trebuie să fie ținută numai asupra portretului, și nici sculpturile, inforiturile și meșteșugurile podoabe ale cadrului să nu-mi atragă atențiunea în dauna și spre uitarea portretului, adecă a lucrării de căpetenie.

Când cetind pagine peste pagine, eu cetitor, ajung de uit chiar și volumul ce țin în mână e o biografie a lui Justu-Lipsiu, biograful a greșit planul lucrării sale; interesul descesce foarte, ear folosul ce sunt în drept a căștiga dintr'o asemenea biografie devine cât se poate de problematic

Acest neajuns al multor biografii provine atât la noi cât și într'alte țeri din două cauze: 1) autorul e atât de plin de subiectul seu; cunoasce atât de bine *les tenants et les aboutissants* ai acestui subiect, în cât, chiar de și ar face de mai nainte planul desvoltărilor sale, el tot nu se poate opri de a nu voi să pună totul, de a îndesa cât mai multe amănunte în studiul seu. Neajunsul însă este ca nu toate aceste amănunte pot să lumineze biografia ce învătățat face, ear multe din ele discutate și desvoltate în loc să ajute subiectului a merge nainte îl opresce pe loc sau îl dă la o parte

A doua cauză — vorbesc în specie de biografie de oameni învătăți — a doua cauză e că biograful n'a cetit operele celui ce biografă, sau dacă le-a cetit, nu a acordat la toate atențiunea ce merită. Și această a doua cauză pare-mi-se e aceea care ne face să mărturisim că volumul dlui Amiel nu ne a mulțămît pe deplin.

Un biograf care nu cetesce până și ultimele rânduri, până și cele mai neînsemnate încercări ale personagiului seu, poate fi sigur că tot va scăpa ceva din vedere. Un nimic, un amănunt de o minimă însemnătate se găsesce pitulat în cutare scriere a lui Justu-Lipsiu, în cutare *Excursus* de felul căror a făcut multe nemuritorul profesor dela Leyda, în cutare notă sau scrisoare adresată vr'unui prieten. E un nimic, ceva care pentru cetitorul profan nu are nici cea mai mică însemnătate. Biograful însă poate să ghicească din el multe lucruri, multe date noi asupra caracterului, obiceiurilor, preferințelor personagiului ce studiază.

A lua lucrări făcute după lucrările lui Justu-Lipsiu, a te servi cu astfel de isvoare și amănunte de a doua mână pentru a pricepe bine pe un învătățat de talia lui Justu-Lipsiu, pentru a zugrăvi cu aceste culori trecute un portret deseversit, — nu e tocmai metoda cel mai nemerit la alcătuirea unei adevărate biografii. Perși multe din cele ce țiar fi trebuit fără doar și poate la lucrarea bio-

grafiei, și perși nu tocmai în paguba celui ce biografiezi, ci în paguba d-tale însuși, de oare ce un altul se va așua să facă earăși portretul ce dumneata n'ai reșit.

Esemplul ce se vede îndată despre acest neajuns în carte dlui Amiel, pe lângă altele, ar fi și următorul. Dl Amiel a cetit diferitele opusculu filosofice și parte din corespondența epistolară a lui Justu-Lipsiu cu diferiții învătăți contemporani ai sei, dar n'a cetit și cele *Excursus*, comentarii, explicațiuni, lămuriri istorice, note critice și apropiări ingenioase ce face mult învătățat latinist la autorii ce editează, la operele lui Tacit, bunioară, pentru a cita pe cela ce cunoasem. În această admirabilă bogăție de amănunte cu care Justu-Lipsiu împodobesce testul autorului seu favorit, el nu ne dă probe nu mai de adencile sale cunoscințe asupra anticității, ci și de acelea ce are asupra timpului seu; asupra istoriei popoarilor eu-opene cari trăia în secolul XVI. Și ca probă despre aceasta ne aducem acum aminte comparațiunea ce Justu-Lipsiu face între obiceiurile, datinele, superstițiunile și îmbrăcăminte vechilor români cu acelea ale neolatiniilor, contemporanii sei, fără să uite în enumerațiunile sale și pe românii dela Dunăre.

(Va urma.)

robi de stricăcioasă influință a capitalului strein. Realizarea acestei idei salutare a fost o dorință generală și noi subscripții am fost numai interpretii acestei dorințe când am luat asupra noastră sarcina de a realiza idea.

Spre satisfacțiunea tuturor cari doresc progresul poporului nostru, mai ales pe terenul economic, institutul de credit este aproape de a fi o faptă împlinită.

Deci dați-ne voie dlor acționari, ca și în puține cuvinte să ve arătăm fazele, prin care au trecut proiectul de înființarea acestui institut, până la stadiul de ași și rezultatul activității noastre în aceasta privință.

În urma mai multor convăturii amicale cu bărbații noștri de frunte de aici am convocat prin literele de convocare ddto 19 Martie a cur. aculate sub A. pe 22 Martie n. a. cur. o conferință confidențială în edificiul scoalei române. În aceasta conferință s'au discutat în genere condițiunile prealabile relativ la institutul intenționat.

Resultatul discuției a fost acesta: S'au scris ca probă 200 de acțiuni a 50 fl. Acest început îmbucurător ne-a îndreptățit la prospecte sigure și ne-a convins că există condițiunile și posibilitatea pentru întemeierea institutului de credit, dacă vor concurge și fruntașii și inteligenții noștri din cerc. S'a statorit drept capital fondator minimul de 25.000 fl. și s'a luat concludul ca să ne punem în contact și înțelegere cu cercul Orăștiei.

Am adresat deci factorilor mai de influință din cercul Orăștiei, imediat după conferință, apelul alăturat sub B.) ddto 22 Martie a. cur. La acest apel inteligenții și fruntașii noștri din cerc au răspuns cu un sprigin care au întrecut modestele noastre așteptări. Conferința generală ținută la 6 Aprile împreună cu bărbații de frunte din cercul Orăștiei a arătat un rezultat și mai încurajator. S'a scris un număr de acțiuni, care ne-a convins că este necesitate să urcăm minimul capitalului fondator. La 5 Mai n., termen ce se puse la început pentru încheierea subscripțiilor, am obținut nește prospecte și mai mari, mai ales după ce proiectul nostru, comunicându-se întreg publicului nostru prin diarele noastre naționale a aflat un sprigin efectiv și la publicul român din afară de cercul nostru.

Pe baza acestor prospecte am statorit minimul capitalului fondator cu 800 de acțiuni, care reprezintă suma de 40.000 fl. în v. a.

În urmă însă punându-ne în contact cu bărbații noștri, cari stau în fruntea institutului de credit și de economii „Albina” din Sibiu, ni s'a făcut prospectul din partea decedatului director al numitului institut, a dlui Visarion Roman, că institutul „Albina” încă ar avea dorință să participe ca acționar la fundarea institutului nostru de credit și anume a se angagia la subscripțiunea eventualului rest ce nu s'ar putea acoperi prin sucursul particularilor.

Aceste apromisiuni, firesce la început de un caracter mai mult confidențial, ne-o făcut să urcăm de nou minimul capitalului fondator la suma de 1000 de acții, sau 50.000 fl. pentru a deschide institutului „Albina” posibilitatea să participe și densa la fundarea institutului nostru. Trebuia să ținem sama de bună voință dovedită din partea institutului „Albina” cu atât mai virtos cu cât noi la întemeierea institutului nostru avem neapărată trebuință de ajutorul institutului „Albina” și în alte privințe, mai ales în partea tehnică, având noi lipsă de instrucțiune și introducere în afacerile tehnice ale institutului.

Dar în fine spre cea mai mare măchuire a tuturor directorul institutului „Albina” dl Vis. Roman, a încetat din viață, prin moarte repede și neașteptată și prin aceasta catastrofă firul negocierilor noastre cu privire la participarea „Albinei” în condițiunea sus atinsă s'au întrerupt.

Este adevărat, că precum arată scrisoarea Nr. 94 aculdată aici sub C.) On. Direcțiune a institutului „Albina” ne-a comunicat, că este aplicată a participa în sensul de mai sus ca acționar, voiesce însă mai întâiu a cunoaște statutele. Totodată ne-a asigurat, ca întreprinderea noastră a întâmpinat la membrii direcțiunii cele mai favoritoare simpatii, și cea mai sigură încredere.

Fiind însă timpul foarte înaintat am fost siliți firesce cu mare părere de rău a face abstracțiune dela sucursul institutului „Albina” și a ne termina agendele preparative în prevederea adunării generale iminente.

Din acest motiv am emis apelul formal alăturat sub D.) prin care minimul capitalului fondator s'a statorit definitiv cu 800 de acțiuni s'au 40.000 fl. v. a.

În urma acestui apel au circulat listele de sub E—Q — cari represintă 800 subscripțiuni în sumă de 40.000 fl. din cari au încurs 4800 fl. s'au spesat conform contului de sub R) 16 „rămâne suma de 4784 „care avem onoare a o depune pe masa biroului cu

rugarea ca On. Adunare să binevoiască a decide înființarea institutului proiectat și a ne da absolutu pentru agendele preparative de până acum.

Pentru comitetul fondatorilor:

Orăștie la 26 Mai 1885.

Dr. Mihai m. p.,
președinte.

După cetirea acestui raport primit de adunare cu simpatice aclamațiuni se alege comisiunea de 5 pentru împlinirea agendelor provădute în §. 154 al legeri comerciale. S'au ales membrii în această comisiune la propunerea lui George Avram: Iosif Orbonaș, Ioan Botean, Ilie Popovici, Dumitru Iancu și Chirile Teacoiu. Comisiunea aleasă se retrage pentru a examina lucrările prealabile ale comitetului fondatorilor și după examinare se prezintă înaintea adunării și raportează prin raportorul Ios. Orbonaș: că în urma celor 16 liste cari au circulat, s'au scris 800 de acțiuni, care reprezintă un capital de 40.000 fl. S'au încasat ca rată primă de 10% și tacsă de înscriere suma de 4.800 fl.

Raportul se ia spre plăcută știință.

Urmează la ordinea zilei votarea statutelor; care a decurs cu puține dificultăți. Numai asupra numirei s'a escat o discusie mai viuă.

Comitetul care a redactat statutele cu multă grije și exactitate, prin raportorul seu Dr. I. Mihai a propus numirea: „Ardeleana” institut de credit și economii, societate pe acții. Dr. Tincu a propus numirea „banca populară „Fortuna,” care însă fiind prea înrudită cu cuvântul „furtuna” nu a prea plăcut adunării, adv. S. Popu a propus numirea: „banca agronomilor români din câmpul pânei.”

S'a primit după o viuă discuție numirea propusă de comitet.

Celalți paragrafi din statute s'au votat cu puține și neînsemnate modificări conform proiectului subșternut de comitet.

Urmând la ordinea zilei alegerea direcțiunii și a comitetului de supraveghiere se suspinde ședința pe 5 minute pentru consultare.

După redeschidere se aleg la propunerea lui George Avram: În comitetul de supraveghiere: Dr. A. Tincu, Dr. Erdélyi și Laurian Bercian, suplenți: Avram George și Nicolae Trifu. În direcțiune: Sam. Popu, Dr. I. Mihai I. Mihaiu, Sim. Corvin, G. Baciu, I. Lazaroiu jun. Ioan Marianu, Iosif Orbonaș, Dumitru Iosif, Ilie Popovici și Pamfilie Mihailă.

Apoi se dă comitetului fondatorilor absolutu cerut, ear actele și sumele încasate se predau dlui Dr. I. Mihai spre ulterioară afaceri.

Aceste sunt pe scurt agendele adunării generale dela 26 Maiu a. cur.

Institutul de credit înființat prin concursul unanim al Românilor din Orăștie și din cercul Orăștiei este merit a da Românilor de aici un sprigin material și moral în viața socială. Se scie, că elementul săsesc, cere ne covârșesc prin preponderanța sa materială și intelectuală, prin industria și comerțul seu dezvoltat, ne-au redus valoarea la un minim dirogător. În viața comunității orașului românii nu-și pot valida nici minimul din drepturile ce li se cuvin după valoarea lor socială. În magistrat funcționarii români — afară de unul — sunt eliminați cu desăvârșire. Mai pe urmă românii au ajuns tributarii necondiționați ai institutului de credit săsesc „Vorschusverein,” unde niște funcționari și pretensivi ne făcea și de și se simțim, că românul numai ca supus streinilor poate să-și afle fericirea pământească.

De aceea nu se va mira nimenea, dacă institutul nostru a fost întâmpinat la început cu epitețe de batjocură fiind înfățișat publicului ca un proiect vag și chimeric, ca o întreprindere copilărească. Înființarea factică, lucru firesc a trebuit să provoace o desamăgire amară la frații sasi din Orăștie. Noi însă trebuie să ne calculăm în prima linie interesele noastre și problema noastră va fi a ne consolida institutul și a-i garanta viitoriul, ca să fie un izvor de satisfacțiune sufletească pentru acei ce s'au ostent și jertfiți pentru al pune pe temelii durabile și un izvor de binecuvântare pentru poporațiunea noastră agricolă, pentru care s'a înființat.

În urmă trebuie să însemnez, că la fundarea institutului nostru au participat prelungă românii din Orăștie, în mare măsură și fruntași noștri dela țeară, între cari vin a se remarca dl Ioan Mihai senior proprietar în Vinerea, G. Beluț, Nic. Berebanț, I. Tanase din Cugir și Pamfilie Mihailă, din Romoșel cari au concurs cu subscripțiuni considerabile. Dintre notarii comunali unii ni-au promis marea cu sarea, dar în cele din urmă în loc de a ne sprigini ne-au discreditat mai rău decât streinii.

O laudabilă excepțiune dela acest soi de notari, de cari avem vre o căți-va chiar prin comune de frunte, a făcut, dl L. Bercianu, notar în Ro-

mos, care a popularizat cu deplin succes în comuna sa idea bancei dându-ne un considerabil sucurs moral și material.

Cu asemenea zel s'au distins și notarii comunali Dumitru Iosif din Berii și Petru Beleiu din Casteu, cari au capacitat cu bun succes pe economii de frunte din comunele lor despre folosul practic al institutului nostru de credit.

Din preoțimea noastră rurală s'a distins părintele Ilie Popovici, din Șibișel care a scris 70 acțiuni sau 3500 fl.

Terminând acest raport nu am decât să rog pe domnii inteligenții români din Orăștie să dovedească și în ulterioara desvoltare și consolidare a acestui tinăr institut același zel, același devotament, și aceeași solidaritate, care le-au dovedit până acum. Numai „unindu-ne în cugete și în simțiri” vom putea desvolta pe base sigure instituțiunile noastre culturale și materiale. Solidaritatea să ne fie farul luminător în viitoriu!

X.

Crimă infrișoată.

Sunt la ordinea zilei în timpul nostru omorurile. Diaristica ne aduce mai în fie-care și rapoarte despre cele mai crâncene omoruri.

În Dumineca Rusaliilor s'a comis un omor infrișoat.

Dăm amănunte după diariul „Adevărul”:

Cazele cu Nr. 16 din strada Soarelui a fost, în Dumineca Rusaliilor, teatrul unei crime, care a aruncat spaima în Bucuresci. Ziua, între 4 și 5 oare p. m. într'o cameră în fața stradei, o femeie, dna Maria Popovici, fosta dnă Andreescu, a fost ucisă, în împrejurările cele mai îngrozitoare, fără ca nici un agent polițienesc să fi vădut întrând sau eșind pe cineva din casă.

După informațiunile ce am putut culege din sorginte autorizate, eată împrejurările în care crima s'a comis:

Dna Maria Popovici de 24 ani, divorțată de vr'o trei ani de dl Andreescu, director al scoalei primare de băeți din Popa-Tatu locuia în strada Soarelui Nr. 16, la unchiul seu dl N. Miulescu, tipograf. În ajunul crimei, dna Popovici ridicase dela casa de depuneri 18 scrisuri funciare rurale de câte 1000 lei, cari era să constituie dota sa la căsătoria ce proiectase a o face cu dl Anghel Dumitrescu, institutor dela scoala al cărei director era fostul bărbat al dnei Popovici. În aceeași zi, luase și dl Miulescu 12.000 lei în bilete de bancă dela primăria capitalei pentru o casă ce i se expropriase. Amendoă aceste sume era închise într'o cassă de fer, așezată în camera din fața stradei. Cheia cassei de fer fusese ascunsă într'un sertar cunoscut numai de dl Miulescu și de dna Popovici.

Duminecă, în ziua crimei, pe la 12 oare, dl Miulescu ese împreună cu soția sa la plimbare; dna Popovici rămâne singură acasă. În curte nu se aflau de cât niște băeți dela tipografie, de oare ce singura servitoare pe care o avuseseră, fugise din ajun, fără chiar să-și fi luat leafa. Pe la 3 și jum. băeții din tipografie pleacă și ei la plimbare, așa că în casă nu mai rămâne de cât dna Popovici.

Când dl și dna Miulescu se întorc acasă, pe la 5 oare, un spectacol îngrozitor li se înfățișează: ivărul din afară al ușei dela salon e plin de sânge, purtând impresiunea de degete. În salon, dna Maria Popovici scaldată în sânge și întinsă fără suflare pe parchet. Jur împrejur, lac de sânge; pe mobile, stropituri de sânge; pe pat, o sabie a dlui Miulescu, scoasă din teacă, și așezată cruciș; lângă ea un revolver tot al dlui Miulescu. Cassa de bani e deschisă; din ea lipsesc cele 18 bonuri ale victimei și cele 12 bilete de bancă de câte 1000 lei ale dlui Miulescu, precum și mai multe giuvaerice.

Dându-se imediat alarma, dl procuror Fundățeanu vine la fața locului. Pozițiunea cadavrului se constată a fi următoarea: victima e îmbrăcată în rochie neagră; picioarele ei sunt la distanță de aproape un metru dela ușa; corpul e așezat pieziș spre stînga cum intri în casă. Urme de sânge arată că la început, corpul a fost așezat mai puțin pieziș. Două pete mari de sânge sunt lângă cadavru.

Îndată după această constatare, victima a fost transportată în sala mortuară dela spitalul Colțea, unde reporterul nostru s'a dus de a vedut-o. Eată rănile ce se constată: în regiunea temporo frontală stîngă o infundătură a oaselor în mărimea unei monede de 5 bani; la gât, o rană triunghiulară în dreptul carotidei stîngi, care este deschisă; la arcada sprâncenei drepte o echimosă întinsă; pe pept și pe spate mai multe leziuni ușoare. Pe sîn, în dreapta, se observă o impresiune care pare a fi a unui toc de ghiată; pe antebrațul stîng pe fața internă, impresiunea a patru degete cari nu par a fi fost de muncitor cu mânilor. Figura ecsprimă o mare amărăciune.

Cercetările pentru descoperirea criminalului sau criminalilor s'au început imediat. Un soldat, a venit să spună procurorului că, pe la 4 și jum., trecând pe strada Numa Pompiliu, a vădit la o fereastră a dependințelor, acum aproape dărâmată pe un om bărbos, care părea a sta la pândă; în același timp, doi inși îmbrăcați în negru eșiau din casă. Nu i-a vădit încotro a apucat. Un d. C. . . . declară că a vădit în strada Soarelui, în dreptul casei cu Nr. 16, pe un individ îmbrăcat în negru și cu pălărie înaltă, alergând speriat, și după ce a încercat să-i ia birja în care tocmai era să se suie suindu-se într-o altă birjă condusă de un muscal, pe care a găsit-o în apropiere.

De observat că fața caselor în care s'a comis crima, locuiesc d. Moscuna, directorul ministerului de interne la poarta căruia stă în permanență un sergent de oraș. Și cu toate acestea, poliția n'a vădit, n'a audiat nimic!

Până acuma, au fost arestați: servitoarea dlui Miulescu, care fugise în ajunul crimei; d. Andreiescu, fostul bărbat al victimei; d. Anghel Dumitrescu, institutorul dela Popa-Tatu, fidanțul victimei, și, în fine, un zidar Iosef Szabo, care lucrase câte-va zile la case. Acest din urmă s'a constatat că nu dormise patru nopți acasă, și că, în ziua crimei beuse dela 9 dimineată până la 4 oare seara într-o cărcimă. Acasă la el s'a găsit un cuțit-custură ruginit, care însă nu poartă nici o urmă de sânge.

Cercetările urmează.

Vom ține în curânt pe cetitorii noștri de cele ce vom mai afla.

Varietăți.

* (Chirotonire.) Escalența Sa Domnul Arhiepiscop și Metropolit Miron Romanul a chirotonit astăzi în capela arhiepiscopescă pe fostul protodiacon ceremonial și espeditor consistorial **Ioan Cândea** întru presbiter.

* (Promovare.) În 30 Maiu fu promovat la gradul de doctor în medicină universală **Gavril Dobrea** fiul parochului din Tulghes.

La festivitatea de promoție am vădit pre părintele protopresbiter **Savva Popovici** și pre aproape întreaga tinerimea română din Viena Seara s'a ținut un banchet cu multă însuflețire.

Dorim noului Doctor succese strălucite în noua carieră.

X.

* (Convocare.) Din însărcinarea Praonratului domn protopresbiter și presidiu al Reuniunii învățătorilor din districtul Sibiiului **Simeon Popescu**, învățătorii din despartământul Avrigului se convoacă la adunarea de constituire, pe Dumineca în 26 Maiu st. v. a. c. în Avrig.

Ioachim Băcillă Chimușiu,
direct. scoalei capitale greco-orientale.

* (Convocare.) Comitetul central al reuniunii învățătorilor români gr. or. din districtul Zărand, își va ține ședința sa, Joi în 30 Maiu st. v. a. c. la 11 oare a. m. în sala gimnasiunii din Brad.

P. T. domni sunt invitați a participa la ședință și anume: Ioan German, Alesandru Vlad, Ioan Rus, Ioan Jurca, Anania Hodoș, Teodor Tomesc, George Ignaton, Petru Rad și Avram Mihuț.

Brad la 14 Maiu 1885.

Georgiu Părău,
președinte.

Petru Rimbaș,
secretariu.

* (Convocare.) Domni învățători, ca membri naturali ai Reuniunii despartământului din tractul protopresbiteral Agnita, sunt prin aceasta invitați a lua nesmintit parte la adunarea generală ordinară a subdespartământului, ce se va ține Dumineca în 9/21 Iunie a. c. la 10 oare ante meridiene în sala scoalei gr. or. din opidul Agnita cu următoarea

Programă:

1. Raportul comitetului despre activitatea sa
2. Raportul cassariului despre încassarea tacselor restante.
3. Două disertațiuni pedagogico-didactică a părinții din istoria biblică: Iacob și cei 12 fii ai lui.
4. Tractarea metodic-didactică a comitatului pre a cărui teritoriu se ține adunarea despartământului dimpreună cu părțile lui constitutive, cerc, comuna etc.

6. Două declamări.
7. Două cântări solo.
8. Propuneri eventuale.
9. Curenții.

Din ședința comitetului subdespartământului ținută la 5 Maiu 1885.

N. Moldovan,
președinte

Ioan Bonea,
secretariu.

* (Cas de moarte.) Profesorul dela institutul nostru pedagogic-teologic din Caransebeș, **Petru Popovici**, a răposat Luni, la 20 Maiu a. c. în etate de 33 de ani.

Fie-i țărina ușoară.

— Un anunț funebru ddo Oarda inferioară 19 Maiu 1885, ne face cunoscută încetarea din viață a **Marei Căteanu**, născută **Papp**, în vârstă de 78 ani, dēnsa a fost mama parochului nostru **Laurentiu Căteanu** din Oarda inferioară.

* (Un delieuent curios.) Corespondentul din Viena al „Românului” scrie următoarele:

O scenă ciudată a adunat deunădi pe strada radială din Budapesta o mulțime de curioși. Un funcționar, care trecea în dișa stradă prin curtea casei de pensiune a căilor ferate maghiare s'a pomenit cu un ou de găină care i se aruncase în cap, dar de care n'a suferit de cât pălăria lui o mică impresiune, oul a ricasat și s'a spart pe pământ.

Funcționarul s'a uitat în dreapta și în stēnga, dar nedescoperind nimic de suspect și-a continuat calea. Câte-va minute după aceasta veni earăși un ou și n-rând prin aer și lovi în ceafă pe un băețel cu atăta tărnie că băiatul cădu țipând pe pământ; imediat după dēnsul venea o doamnă îmbrăcată într-o rochie verde de mătase; și ea fu salutată de un asemenea proiectil care avusese de efect că rochia presintă o asemănare cu o farfurie de spanac cu gălbinași de ou. Doamna nu era din cele timide și îndurătoare și începu să se supere, să strige și să blesteme cât putea, — se înțelege fără nici un folos. Dar strigările sale neusitate până acum erau pentru necunoscutul aruncător de proiectile semnalul pentru o violentă bombardare de oue: ouele sburau în dreapta și în stēnga, parcă artileristul voia să gătească în curte o omletă gigantică. În fine s'a putut constata că ouale veneau dintr'o fereastră din catul al doilea. Oameii poliției alerg sus și prind pe făcătorul de rele în flagrant delict. — Criminalul era... o mai-muță a unui locuitor, care în absența stēpanului seu puse mâna pun coș cu oue, cu care găsisse cu cale a-și face o mică petrecere ca să-i treacă de urât. Nenorocitul locuitor n'are numai a deplânge pierderea proviziunii sale de oue, dar îi așteaptă și mai multe procese, între care va ocupa rândul dintăiu cel al dnei cu rochea verde de mătase.

* (Cutremur de pământ. În comunele Cupșeni și Costeni, cercul Lăpușului unguresc, comitatul Solnoc-Dobăca la 14/26 Maiu a. c. 9 oare 25 minute ante-meridiene, s'a simțit un cutremur de pământ care a urmat după duritură fiind timpul foarte senin, și a durat 2 minute.

Loterie.

Sâmbătă în 30 Maiu n. 1885.

Viena:	20	10	53	18	59
Timișoara:	9	35	68	21	2

Mercuri în 3 Iunie n. 1885.

Brünn:	12	21	9	1	23
--------	----	----	---	---	----

Bursa de Viena și Pesta.

Din 2 Iunie n. 1885.

	Viena	B. pestă
Renta de aur ung. de 6%	97.35	97.30
Renta de a r ung. de 4%	107.80	107.75
Renta de aur austriacă	92.35	82.25
Renta ung. de hârtie	287.75	287.50
A. iuni de credit aus r.		
lig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer oriental ung.	107.—	107.—
Obligațiuni urbariale transilvane	101.25	101.—
Obligațiuni ung. de rescumpărarea decimeii de vin	96.75	96.50
Sorti ungu ești cu premii	116.50	116.25
Sorti de regularea Tisei	118.70	118.50
A. iuni de bancă austro-ung.	859.—	858.—
Împrumutul drumurilor de fer ung.	146.50	146.50
Galbin	5.85	5.85
Napoleon	9.88 1/2	9.85
100 marce nemțești	60.80	60.85
London (pe polița de trei luni)	124.10	124.10

Nr. 68 1885.

[1021] 1—3

CONCURS.

Pe basa încuviințării Preavenabilului Consistoriu archidieceșan din 19 Martiu a. c. Nr. 608 B., se escrie concurs pentru întregirea parochiei vacante **Fornadia**, protopresbiteratul **Geoagiului I** cu termin de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele sunt: folosința cimiteriului și a 3 jugere pădure și pășune, dela 77 familii câte o măsură a 17 cupe vechi cucuruz sfērmit și competențele stolare regulate, cari toate la oaltă computeate în bani dau un venit anual de 231 fl. 71 cr. v. a., obligându-se comuna bisericescă a face și casă parochială.

Concursele instruite conform legilor din vigoare sunt a se trimite la adresa subscrisului în terminul mai sus indicat.

Hondol, 5 Maiu 1885.

În conțelegere cu comitetului parochial respectiv.

Vasile Pipoș,
protopresbiter.

Nr. 197.

[1019] 3—3

CONCURS.

Pentru indep'nierea postului vacant de paroch din parochia de clasa a III-a **Lăpugiul superior** în protopresbiteratul **Dobrei**, se escrie prin această concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele sunt:

1. Casă parochială.

2. Porțiune canonică 32 jugere pământ arătoriu și fēnaț de a II-a și a III-a clasă.

3. Folosirea prunelor din cimiteriu.

4. Birul în naturale a 12 cupe grâu sau cucuruz dela 270 familii.

5. Stola usuată.

Toate acestea la oaltă computeate dau un venit anual de 390 fl. v. a. Doritorii de a ocupa acest post vor avea a înainta suplicile lor de concurs în terminul deschis, instruite în sensul legilor bisericesci în vigoare subsemațului oficiu protopresbiteral **Dobra**, la 24 Aprile, 1885.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului **Dobrei** în conțelegere cu comitetul parochial.

Romul de Crainic,
protopresbiter.

Nr. 234

[1025] 1—3

Prolungire de concurs.

Concursul pentru vacanta parochiă „**Rodeș**,” protopresbiteratul **Sighișoarei**, publicat în „Telegraful Român” Nrii 134, 135 și 138—1884 se prolungește cu 30 de zile dela datul primei publicări, conform veneratului ordin consistorial d-dto 22 Maiu a. c. Nr. 252 B. tot prelângă condițiunile dela primul concurs.

Sighișoara, 22 Maiu 1885.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului **Sighișoarei**.

În conțelegere cu comitetul parochial

Demetriu Moldovan,
adm. protopresbiteral.

Nr. 123.

[1022] 1—3

Citațiune edictală.

Nicolae Sociu din **Petca**, protopresbiteratul **Cohalmului**, carele de 9 ani a părăsit pre socia lui **Maria Țigoie** din **Petca** fără a se sci ubicațiunea lui, — se citează prin aceasta a s se presenta înaintea subscrisului for matrimonial în termin de 3 luni dela prima publicare a acestora, căci altfel procesul divorțial urzit în contra-i, se va decide și în absența lui.

Cohalm, în 22 Februaru 1885.

Forul matrimonial de prima instanță greco-resăritean al **Cohalmului**.

N. D. Mircea
adm. protopresbiteral.

Concurs de licitațiune.

În 23 Iunie (5 Iuliu) a. c., se va ține în comuna **Albac**, protopopiatul **Câmpeni**, licitație minuendă verbal și cu eferte pentru clădirea unei biserici greco-orientale.

Prețul strigării este **8787 fl. v. a.**, ear doritorii de a licita sunt îndatorati a depune un vadiu de 10% care va servi ca garanția până după finirea și predarea lucrului ca acceptabil prin un expert.

Ofertele sunt a se adresa oficiului parochial gr. or. din **Albac** posta ultima **Câmpeni** (Orpánfalva) — unde se pot vedea și planurile, preliminarele și condițiunile mai detaiate de clădire.

Licitațiunea, se va ține în ziua defiptă la **10 oare a. m. în edificiul scoalei din loc.**

Din ședința comitetului parochial ținută în **Albac** în 13/25 Maiu 1885.

Ioane Todea, Teodor Pașca,
parochul locului. not. comit. parochial.

Szám. 7780 tkkvi 1884.

[1024] 1—1

Árverési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbíróság' mint tkkönyvi hatóság részéről közzététetik, hogy a n.-szebeni „Albina” hitelintézet végrehajtató 56 frt 5 kr. tőke, ennek 1880 évi marczíus 1-től járó 8% kamata, 39 frt. 52 kr. eddigi költség követelésének kielégítése végett végrehajtatást szenvedő Sorostélyi Csufudean Luonnak a Sorostélyi 108 sz. tkkvben A + 1—10 rend szám alatt 230, 231, 606/1, 819, 1590, 1622, 1623, 1632/1, 1848/3, 2775/1, 2788, 3058, 3676/1, hrsz. a. foglal't fekvőségei 1085 frt. megállapított kikiáltási árban Sorostélyi község előljárási helyiségében 1885 évi Junius hó 19-ik délelőtt 10 órákor tartandó nyilvános. árverésen kikiáltási áron alól is eladatak.

Venni szándékozók kötelesek a kikiáltási ár 10% készpénzben vagy pedig az 1881. évi LX. t. cz. 42 §. jelzett árfolyammal számított ovadékképesnek nyilvánított érték papirokban a kiküldött kérežhez árverezést kéro. Albina kivételével letenni.

A vételárt pedig vásárló az árverés jogerőre jutása után 3 egyenlő részletben az elsőt 15 nap, a 2-ikat 30 a 3-ikat 45 nap, alatt köteles a feltételekben megnevezett kir. adó mint letéti hivatalhoz lefizetni.

Külfömben az árverezés megállapított feltételei alólirt tkkönyvi hatóságnál a hivatalos órák alatt, és Sorostély község előljárási helyiségében megtekinthetők.

Kir. járásbíróság mint tkvi hatóságtól. N.-Enyeden februar 10-én. 1885